

Voda

Japanski naučnik, Masaru Emoto, nedavno je sproveo opsežno istraživanje na temu kako se voda ponaša kad se izloži različitim spoljnjim uticajima, kao npr. rečima, muzici, mislima, pa i molitvi.

Rezultati do kojih je došao mogu iznenaditi samo one koji nisu imali priliku da dođu u kontakt sa radovima Viktora Šaubergera, čuvenog austrijskog naučnika, koji je još 20-tih godina prošloga veka tvrdio da se voda ponaša kao živo biće tj. da ima svoj život i smrt, i da ako sa njom nepravilno postupamo, ona može da se "razboli," i prenese svoje "bolesno" stanje na sve druge organizme, biljke, životinje i ljude.

Na ovoj fotografiji vidimo jedan uzorak zamrznute vode uzete iz veštačkog jezera, Fuđivara, u Japanu. Kako vidimo, struktura ove vode je tamna i amorfna bez formiranja kristala.

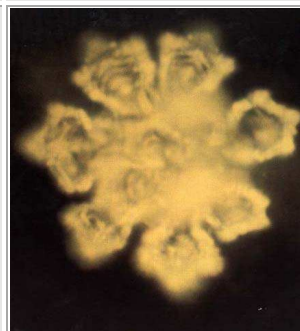
Masaru Emoto je uzeo nekoliko hiljada uzoraka vode iz izvora, reka i jezera, zatim ih zamrzavao i posmatrao ledene kristale pod mikroskopom. Primetio je da potpuno čista, prirodna voda koja potiče iz planinskih potoka ili izvora, formira perfektno heksagonalne kristalne oblike neobične lepote, dok su kristali koji potiču iz zagađenih ili stajaćih voda - nepravilni i deformisani.

Posle uzimanja ovog prvog uzorka, sveštenik iz lokalnog hrama, Kato Hoki, održao je jednočasovnu molitvu pored istog jezera.

Posle molitve uzet je drugi uzorak vode, zamrznut - pa fotografisan. Ovde vidimo da je voda sada formirala perfektnu šestougona kristalnu strukturu.

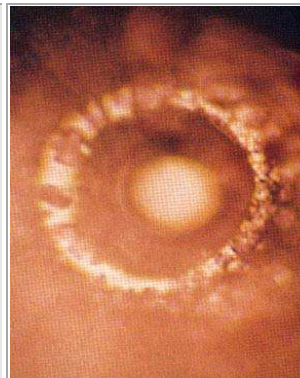

Ovde vidimo heptagon (sedmougona kristal) za kojeg Masaru Emoto kaže da je dobijen iz istog uzorka vode i da takav kristal nikada pre, u toku više od 10 000 izvedenih eksperimenata - nije video.

Ovo je fotografija destilovane vode.

Razni uzorci destilovane vode su formirali raznovrsne oblike ali ni jedan nije pokazao kristalnu strukturu.

Kada je Masaru Emoto kasnije takvu vodu izlagao klasičnoj muzici, voda je počela da formira pravilne kristale, po kojima se čak moglo znati da li joj se određena kompozicija "sviđa", ili ne. Tako recimo nakon "slušanja" Baha, kristali koje je ta voda formirala bili su skoro perfektno strukture.

Voda je odgovorila ovakvim kristalima na Mocartovu 40-tu Simfoniju

Posle pesme Elvisa Prislija "Heartbreak Hotel",
voda je formirala kristale koji
su bili napuknuti ili izgledali kao slomljeni, po sredini!?!

Destilovana voda je čak formirala vrlo lepe
kristale i ako joj se reklo - hvala,
ili uputio bilo kakav znak pažnje ili ljubavi.

Ako bi se na flašici sa uzorkom vode napisalo: Adolf Hitler, ili ako bi se taj uzorak izložio muzici tipa tehno ili heavy metal, a isto tako kad bi joj se uputila neka pogrдна reč - voda bi odgovarala ovakvim tipom amorfnih struktura, bez formiranja kristala.

Poruka je jasna, u svakom slučaju, čini se da njoj ta vrsta vibracija nikako ne odgovara.

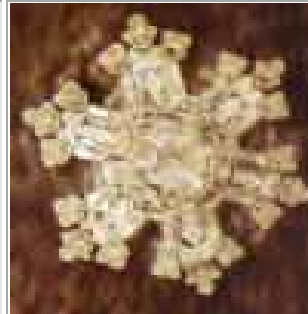
Još jedna od neverovatnih reakcija primećena je nakon što se u čašu vode doda samo jedna kap aromatičnog ulja bilo koje biljke. Ledeni kristali posmatrani kasnije pod mikroskopom imaju oblik cveta te iste biljke.

Na ovoj fotografiji vidimo slučaj kada su u vodu stavili kap arome kamilice.

Tako, ako vodi dodamo samo malo ekstrakta neke prirodne lekovite materije ili biljke, ona zadržava i oponaša njihovo lekovito svojstvo, čak ako se i nebrojeno puta razredi, njena kristalna svojstva ostaju nepromenjena!?!

Na ovim slikama vidimo kristale vode posle dodatka ekstrakta biljke "mačja kandža" (Kurakura) koja se koristi u Južnoj Americi za pojačanje imuniteta, kao i nakon dodatka imunoloških faktora iz kozjeg mleka.

(Slične kristale voda formira i nakon izlaganja frekvencijama od npr. 528, 639 ... Hz i čini se da ima veoma lekovito dejstvo na ljudski organizam)

Život vode

Voda je akumulator i transformator svih energija koje potiču na zemlji i u svemiru, i baza života na našoj planeti.

Kada padne na zemlju u obliku kiše, ponaša se kao dete koje je upravo došlo na svet. Potpuno je čista i ne sadrži nikakve strane minerale i elemente.

Na svom putu kroz zemlju ona absorbuje sve na što naiđe, dok se na kraju ne pojavi kao "zrela osoba" na nekom svom vrelu, i onda nastavi svoj životni tok u obliku potoka, reka i jezera, ulazeći usput u interakciju sa svim životnim procesima na zemlji.

Kao mlada, tek došla na svijet, ona je nepogodna za piće, jer i na svom putu kroz probavni trakt čoveka ona skuplja minerale iz njegovog organizma koji su joj potrebni za "rast" tako da npr. destilovana voda, nakon duže upotrebe, može da prouzrokuje ozbiljne probavne smetnje.

(Prema nalazima Keneta S. Dejvisa i Džona A. Deja, prirodna izvorska voda se sastoji od 18 različitih molekularnih jedinjenja i 15 raznovrsnih jona, što ukupno čini 33 komponente. Destilovana voda i "kišnica", za razliku od izvorske vode, ne sadrže te elemente. To bi

značilo da je prirodna voda nešto mnogo više nego "H₂O" - tj. jedinjenje 2 atoma vodonika sa jednim atomom kiseonika.)

Tako, kao i dete, ona u početku samo uzima a ništa ne daje, međutim, kad odraste, ona nam vraća sve ono što je do tada uzela, ili možda bolje rečeno - posudila.

Voda i pamti

Francuski profesor, Žak Benveniste, sa Francuskog Nacionalnog Instituta za Zdravlje i Medicinske Nauke, u Parizu, je još 1983g. izveo jedan eksperiment čiji su rezultati uzdrmali ortodokсни naučni svet, jer su pobili temelje na kojima počiva "moderna" fizika - i naučna misao uopšte.

On je jednu vrstu vrstu belih krvnih ćelija koje se zovu - bazofili izlagao dejstvu anti-imunoglobulina E (algE), koji inače ima biološku osobinu da neutrališe bazofile. Hteo je da vidi u kojoj najmanjoj koncentraciji će algE da ostvari efekat na bazofilne ćelije.

U tom eksperimentu on je dodavao jednu kap, homeopatskim rečnikom rečeno, - "majčinske otopine" (u ovom slučaju - algE) u 99 kapi destilovane vode, a onda je tu smesu mućkao 30 sekundi. Nakon toga je uzeo jednu kap od te nove smese pa ju dodao u drugih 99 kapi destilovane vode. Ponovio je takav proces 120 puta i nakon svakog razređenja još uvek je dolazilo do reakcije algE sa bazofilima. Ako pokušamo da upotrebimo "malo" brojeva, to znači da je na kraju inicijalna otopina algE bila razređena u odnosu 1:1+23 nule (broj koji je teško rečima izraziti), i još uvek je ta nova otopina ostvarivala efekat na bazofilne ćelije. Kada su izvršili statistička izračunavanja, pokazalo se da je već posle 23-ćeg razređenja, 100 triliona biliona molekula destilovane vode bilo dodano na svaku molekulu anti-imunoglobulina E, što znači da ni jedna molekula algE nije već odavno mogla da bude prisutna u novoj otopini, a do reakcije je još uvek dolazilo.

Na kraju je zaključeno da je reakcija koja se još uvek odvijala mogla samo da bude rezultat FIZIČKE MEMORIJE VODE.

Da stvar bude interesantnija, pokazalo se da je otopina koja je 37 puta razređena, bila više nego duplo efikasnija od one razređene samo 3 puta!?

(To je još pre 200 godina otkrio "otac" homeopatske medicine, Semjuel Haneman)

Naravno, iako "naučno" uspostavljeni "matriks" sve više liči - na kulu od karata, on još uvek ne sme da se ruši, te su rezultati i ovog eksperimenta vrlo brzo zataškani.

U svakom slučaju baza na kojoj počiva homeopatska medicina je ovim eksperimentom bila i naučno dokazana, jedini je problem ostao to što sada znamo da voda zapamti i desetine hiljada raznoraznih hemikalija koje ispuštamo u atmosferu, reke i mora, i da bez obzira na to koliko je kasnije "glancamo", filtriramo, "tretiramo" hlorom, fluorom itd. ona nam uredno vraća sve što smo u nju "uložili" (ili odložili).

Voda je ogledalo ljudske svesti. Čovek je nekada davno prvi put sebe ugledao - u vodi nekog potoka, reke ili jezera i voda mu je vrlo dugo služila kao jedino ogledalo. I danas nam voda većine reka i jezera može da posluži kao ogledalo, jedino što mi više ne želimo da se pogledamo u njemu. Već znamo da su slabe šanse da ćemo videti nešto, a možda se i podsvesno bojimo da bi ono malo što bi se možda i moglo nazreti - odrazilo našu pravu sliku.

Otkriće Masaru Emota pruža nam nadu, da bi možda mogli makar da zamolimo vodu - da nam oprostí za naše nepravredno ponašanje prema njoj.

korištena literatura:

Messages From Water, Masaru Emoto

Living Energies, Callum Coats

The Memory of Water - Michel Sciff

Nexus Magazine, Vol 3, No 4

(na fotografiji ispod: Masaru Emoto posmatra i fotografiše uzorke u labaratoriji na temperaturi od -5°C)

